

Kändude juurimine ja tulekahjude kustutamine. — Neitsid ämbritega ja naine binokliga. — Niidab Leina ja saab briketti. — Eesti briketitööstus esimesi maailmas

keti ülestõttamiseks.

Jaa siis algsaid need pöödvad. Iga hommikul viis „kõhvimäe“ meil rappa, mis võrdus umbes Nõmme sõiduga, selle ainsa vahetega, et polnud mingisugust brikitmist rongide pääsemiseks ja kartust sellest mahajätmiseks. Tööpäeva pikkus oli 1 tundi, kusjuures 2 tundi arvestati ületunnitööna vastava kõrgema taseme alla. Lõuna paika tõi „suproriga“ režiim, mis tähendas, et igaüks võis söödist saada jälle suppi ja kaupleuse peale tavalise töökainet kaardi realiseerida rasketööliste kaarti. Mis anti välja tööstuse poolt. Korralduslikud töötajad said lõpuks vee preemiad paberosside ja viina näol.

Eeskätt aga huvitat kõiki lugejaid vahet see, kuidas siis õigupoolest toimus briketi ülestõttamine. Selline koht võib aga kohe algul märkida et

tõid tehti igasuguseid, kuid tege-
lusest briketi tegemisele polnud
juttugi. Ei saanud seegi
kuidas vaimb briketi ta lõpliku
kuul.

Punakuldseks vajub päike läänepoolsele äägedale lahele. Viirusaagid, ripskaks veel kaksikud, nägu, siis kaob äkki. Veel ühtmane kirtveidk üles ja läinud ta ongi. Vaid läänepoolne taevus on veripunane, siis muutub violetseks, roosaks, kollaseks ja läheb pärast üle siniseks. Mäetipud, mis päeval sõravad päikeses ja õhtril, päikeseloonedest näitvad kui maalitud kuulsid, muutuvad nüüd äkki ümmetult halliks ja kangeks. Sügavard varjud jooksevad üle alpi assa. Isari orist tõuseb üle õhtuud kui linnik, kerdib ning nagu tõstab mäetipud lahti maast. Nüüd need näivad asgu hõljuvat udurkangel.

Mägistalust kostab joodeldamine. See on perenaine, kes nii lehmiku koju kutsus. Hüüa see aga sa-jandaid vana vana põlvkonda rändandit karjakutsu-nüüd. Suured heledad lehmad katkestavad mäletsemise, ajavad end aeglaselt jalule ja hakkavad liikuma värava poole, kus perenaise valge pihiik läbi hämaruse valendab. Teine hüüab, mis veel kaua mägedest ja metsadest vastu kajab, ajab ülesse ka kõige laisemate ja elulade kõinal valgub kogu kari mäest üle, kus sihvaks vaige

kirikutorn märgib küla asukohta. Suures kasarmus vaikib asiladus. Kõlunud on korrapäida vile, mis manitseb kõiki magamaheitmisele, eilinenud õppijad tormavad loengusaleid, raamatuid kaenlaas, eluroomide poole, sest kord on kord ja korrapäida puudub kristlik ligimesesarmatus. Linnast tulunud pilluvad täkke ja saapaid kappi, sest kuigi linnaluba kehtib kunni 1/11, siis pead sa samal minutil ka juba magama. Kuidas keegi selle imega hakkama saab, see on igatühe oma teha, sisekord ei anna seal mingeid näpunäiteid

Ünismead magavad vaba. Raadid mängib täsa. Et jumalapärast korrapäida ei kuule. Seda kartust ei ole, sest paremalt, teiselt jaakurid on jälle „hülgeleegid“. Norskamine, mis ta pealt kostab, kõlask nagu kuulipilduja ridaulit. Rahutult hütutab ta naaber end ühelt külalt teisele, viskab siis vihaseilt vaiba pealt, sakutab magajat õlast ja karatub kurjalt: „Org, sa norskad.“ Karmilt ärastat ajab siimad lahti, vahib segaselt ringi ja pomiseb: „Jawohl, jawohl,“ tuleb siis selgusele ja karatub vihaseilt: „Järsku norskangi,“ ning vab tagasi unehõhna. Norskamine kestab endise tugevusega. Naaber

1858 lootusetult käiega, matab pea
mehelehtes padasse ja tõmbab
vaiba üle pea.

Viimene puuduja tuleb pesuruumi-
gust, lööb kätteräkuga püssipa-
rast, võtab vana lakku ja teatab
komandohäälsega: kus on nädal
täna tularlast linnas, juuksed must-
ad, täitsa pruun, ja jalad...
Hinnang igatahes 8—9." Kostab
umbusklik pomin, sest 9 on kooli-
kõige kõrgem hinne. „Naisterahva
li asjatundja! kaitseb aga ener-
giliselt oma seisukohta kõva hääl-
tega, kui viimaks norskajaga lõpu-
lõpu saab istukile tõuseb ja äära-
tab: „Kui sa ei lõpetä, siis saadad
niisuguse obadute, et su madonna
sind hõmmet ka siis ära ei tunne,
kui sa talle isikutunnistuse ette
näitad! „Asjatundja! pommiseb
veel midagi, aga poeb siis valkselt
veesidmise, sest ähvardada, kuigi
hõimad, sest arvelas poksija, ja
ettevõttud on tarkuse oma ning
paistes nina ei ole igatahes mehe-
li suurendaja. Valkus laotub üli-
magemisruumi. Norskajagi on lõ-
petanud oma saagitmise ja üksnes
ausate töötajate sügavad ühtlased
hingetõbed segavad üldist rahu.
Tasane tuleohoo koob avatud aia-
nast siinse värsket tooba ja kade-
dust, mis on juba lõhna. Teearas
tiigis krooksuvad konnad, kellel
on kodumaaist kolleegidest võr-
ratult tugevam organ. Nüüd on ka
naabertigil elanikud liitunud

Brikett on jõudnud linna kütteameti lattu, kus toimub isevarustaj

Aga Eestis on briketitööstus eriti tähtis seepoolest, et ta aitab sästa meie väärtuslikku metsa. Teiseks saadakse juurad nudismaad,

Augustiku aigul mõõdukas 300 aastat itaalia kõrgbarooldi juhtiva kunstnikul, genua maalija Bernard Strozzi surmast. Tema loodud kunstis, mis sisaldas naturalistlikku kuid ning talasid pateetiliselt peegeldavd oma aja iseloomuga-maalid jooni. Nels on aga ka tugavasti tunda flaami kunsti, eriti Rubensi mõju. Viimasele võlgnud Genua tänu oma barokk-maalkunsti kõrgsaavutuste eest. Sellel kõval on Strozzi töid mõitunud. Dyu portretistina ja flaami zannikl ka valkeu maalijate eeskujul. Oma parimad teosed lõi Strozzi Venetsias, kus kunstnik Jan Lysse peatas tema loomuliku ande vanaaigust. Strozzi Genua põhiloomusele jäi kunstnik üldiselt. Tema töödest ripub üks Dresdeni galeris, milu portree Viini ja Poseni galeris.

Soome ringhääling kandis rõõdunud pühapäeval üle esimese saate sõjaväelminud Kotka saatejaamast.

Uue saateajaann annab kayatsuste kohaselt tulevikus saateid mitu mõni kord kuus. Käesoleval aastal toimivate saadete arv püürub 24 või 25-ga. Kotka saatejaam mõeldud eeskätt kuulajate tutvustamiseks Kotka kultuuriluguga. Saated kannavad üle kõi Soome jaamast.

Asja avastati Lõuna-Saksamaal
 Friedrich Hebbeli naise Christine
 Hebbeli senitundmatu portree.
 Pilt kujutab omaaegset näitleja-
 täril Christine Enghausi noore
 mõrjsjana aastal 1846. Portree
 autoriks on Viini kunstnik Carl
 Heinrich Rahl, kes oli Hebbeli
 sõber.

Hellooja Christoph Willibald
 Glucki 230. sünnipäeva tähistami-
 seks toimuvad Neumarketi-Ober-
 falzi kreisi juhatuse ja Nürnbergi
 operi tühisel korraldusel Glucki
 sünnikohas Erasbachis vastavad
 pidustused, mille raami kuuluvad
 kontsert ja hommikupidustus.
 Ühenduses sellega leiab Erasbachis
 sine Glucki mälestustahvli pühitse-
 mist.

Ohurännaku ja sõjategevuse läbi
purustatud kultuuriloolise
tähtsusega ehitiste arvult
suureneb. Kannatada on saadud
ka kuulus Rinnini katedraal.
Maaletas valitsejaseo ehitatud
taalia vana-renessansi
meistri-
se. Suure raskustega on nüüd
ennestunud vabastada katedraali
liikviate kabeti sissekäigu kohal
eal asetsevad väärtuslik fresko,
sin viidud varjule. Tegemist
on sin
ier delle France'is rajandist pärineva
ko kujutat katedraali rajajat Si-
ismund Maaletast põlvitam
ma patrooni ees.

Pentolmetaja A. Oinas
 asekreteriaat H. Laanest E. Saurand
 Aljaandja Kirjastus „Eesti Ajaleht“
 rükitud Majandus- ja Rahandusdirek-
 toriumi trüükikäitiste. (end. Tall. Eesti
 Kirjastus-Intens. trüükikäitiste.)

Vahelduseks heva ka traditsioonile oli Eesti Kutsukogud ja näisid, et "Puhkus ja Elurõõm" oma järjekorras ettekanneõhust tunduvalt "Estonia" soistide ja koori kaasabi lavale Carl Zelleri, "Linna-kaupmehe". Nagu võib näha elavst lähelepanust, mida arvurikas muusikajansõnastatud ooperi katkestamine, mis ei oleks olnud tiritus küllaltki õnnestunud Seda õnnestumist tagasid juba üksnes "Estonia" tunnid jõud, nagu Elva Varman, Marj Kamp, Riina Reinik, Agn Lööd, Harry Kaasik, Priit Laul, A. Mäkel, et ning ka muusikud, kes olid juba jalgustas. Hommaile tulekeerutust, mis palisk muusikahelel eemale, oli konsertpaviljoni esine täheksal äärestatud mitte ainult täiskasvanuist, vaid ka lastest, kes rohkearvuliselt olid tennud paviljoniselle jälgimatus-hoogsaid heilid.

Kuulas Carl Zelleri rütmilisest viisidepõimikud koori-estistust, võis laulule kaasa laulda, ettekanne jures ennustas istust, vaid pargilisi keset tennud, misas valgusid koori paksuse punetavd kiired kiirteheis omandasid lauljaid, luku lavarüü ning eamal ead taustal viirastus õhtusess hämmargipaviljoni hele sülett. Et jälgisid esitatu armastust tekelguse ja arengut ning olid tekelguse äärmik paktumid muusikale, mis küllasi pargipüüde, uute võimaluste, "Estonia" boone taaspüstita-